

ČAJ U NARONI

Popodne uz čaj ćemo sjesti,
pretresti uspomene:
tako i tako je bilo,
bit će tako i tako.
Lijevo je Neretva,
park sasvim pravo,
desno prodavačica sladoleda.
Dobra volja u riječima
da se opiše neko sitno otkriće.
Uveče, tražit ćemo samoću
u zgusloj mjesecini
a lica naša bit će međusobno
posve zamjenjiva.

NOVA ŽED

Sve što smo htjeli
dostojanstveno i mudro
već je saželo more.
Što li još ištemo
jedno drugom u zjenama?
čitavog dana obični
odjednom
žedni prisnosti.

DRUGA ŠETNJA

Riječ po riječ,
skoro je i kraj puta.
Na pozdrav
sagiblju se oleandri,
uzvraća vino iz naših glava.
Svijete,
jesi li čuo sva priznanja
za útihe
dok smo klečali na žalu
prostodušno zagledani
u bezbrojna tvoja obličja.

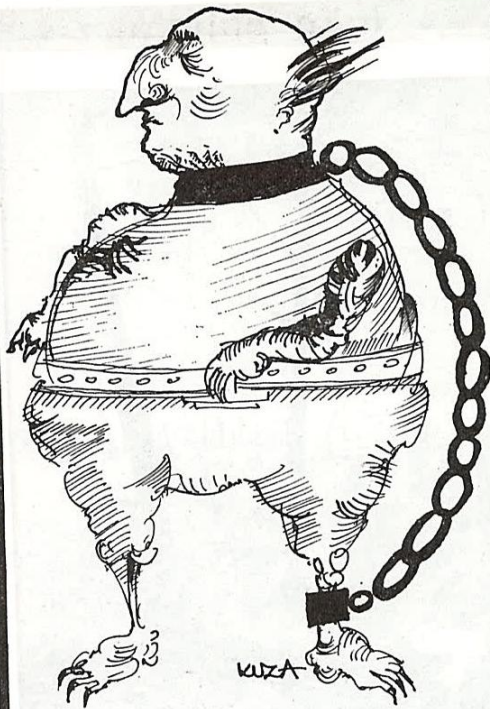
POSILIJE KIŠE

Poslije kiše
staza vodi k moru.
Zastaješ
među zrelim breskvama
ubijen naglim prisjećanjem
na jedno lice,
sve nejasnije.

VRT ZA PRIJATELJE

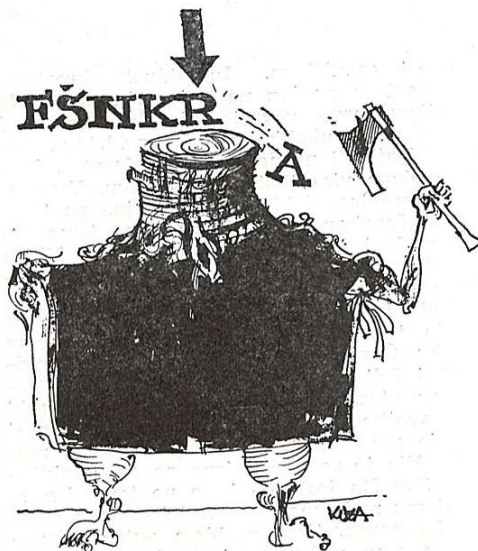
LUKU PALJETKU

Hvali vedru spolnost,
obično znanje stabla,
ruj zdrava ploda,
prijatelju moj
koji si kušao dno nade.
Prastari sporazum traje
u razlistalu vrtu
gdje zagrljaj ne prestaje.
Neka pjevaju čula
za malu dobru svrhu:
plodom hvaljena hrana
da budeš staroj lozi.

tito bilopavlović

kominska festa

LIPANJ

Zvuk poljupca rasklapa
lipanjsko veče.
Pridiže te iz postelje
kao sjenku.
Opasnost još nije
posve minula,
no vraća ti se navika
da udišeš zrak
dok koračaš
ka izvjesnom svršetku,
tek s malo više odlučnosti.
Miris zemlje
kroz stabla što je sun'o
gušćom čini kosu žene
i krinku krúni
što je s licem srasla.

PRVA ŠETNJA

Tko nam je usmjerio korake?
Ili ne znamo našu tajnu volju
dok promičemo.
Crteži na zidu
sanjaju kretnje
iščezlih djevojčica,
zatim zbrkano groblje
kojim se poigralo vrijeme.
Polje kamilice pa dah šume.
Već je umor u stopalima
i meso ležaj ište.
Jesmo li umakli gradu
što gmiže za nama?
penjuć se do mjesta
gdje ljubimo se
na život i smrt.

IZLET

Bučna kutija nosi nas.
Već u nosnicama
sjenovit rujan šume,
kus vedrine u oku.
Pod prstima
pokorno je glazbalo.
Prisna je naša pjesma
i strah joj stran.

U povratku
puni je mjesec s nama
i bljedoća davnih samrtnika
koje smo ljubili.

KOMINSKA FESTA

SLAVKU LEBEDINSKOM

Mudro je pjevati!
Sada tek znamo
čemu sve nevolje puta.
Za mržnju pretijesna je soba,
ni sva ljubav nije stala.
Loše smo govorili
ali se, evo, iskupljujemo.
Obrazine trunu pred vratima.
Samo za čiste ovo je mjesto,
koji oćutješe ganuće
tvrde ruke na grozdu.
Bože pijanstva, vodi našu ruku!